

Tisztelt Tímár Sándor!

Kedves Ünnepe!l!

Egy hasonlóan szép, kerek születésnapján Kodály Zoltán azt írta a róla szóló könyv előszavába: „*Visszanézni megtett útra, akár hegyek közt, akár az életben, nem szerettem soha. Mindig csak arra néztem, ami előttem volt.*”

Tímár Sándort is úgy ismeri a néptáncos társadalom, a barátok, a tanítványok, a közönség, mint aki mindig csak előre néz: tervez, szervez, nevel, épít. Ám egy ilyen becses alkalomból a köszöntők feladata, hogy azért a múltat is felelmelegessék. Kifejezzék hálájukat, elismerésüket, méltassák az életművet, az elért sikereket, az eddig megtett utat, a másokra gyakorolt hatást.

Ön Bartókkal, Kodállal, Martin Györggyel együtt tudja, hogy a népzene és vele őseink tánca is anyanyelv, amelyen kifejezhetjük érzelmeinket, megszólíthatjuk egymást és másokat. Továbbadandó örökség, amelyen keresztül megélhetjük hovatartozásunkat, megerősíthetjük kötődésünket. A táncházmozgalom elindítása, a létrehozott együttesek, a koreográfiák, a pedagógiai módszer, amely immáron a nevét viseli, de még inkább a sok-sok *csillagszem*, amelyben az elmúlt évtizedek során visszatükröződni láthatta saját szenvedélyes elhivatottságát, mind annak záloga, hogy a tudás, melyet pályája során felhalmozott, és a lelkesedés, amellyel tánca vitte tanítványait, nemzedékről nemzedékre tovább hasson.

Köszönet érte! Bízom benne, hogy születése napján az Önt körülevő, jókora néptáncos-család biztatása, szeretete segít megőrizni testi-lelki erejét, egészségét, jókedvét, hogy még sokáig csak arra nézzen, ami Ön előtt áll.

Isten éltesse!

Budapest, 2020. október 2.

Áder
Áder János